

Da Smørproduktionen Aar efter Aar mere og mere er bleven det danske Landbrugs Hovedindtægtskilde, maa Bestyrelsen tillægge det omhandlede Lovforslag samme store Betydning som Meieriudvalget, og maa den fremhæve, at navnlig Bestemmelserne i Lovforslagets §§ 2, 6 og 7 synes ubetinget nødvendige, naar Lovforslaget skal opnaa sin Hensigt: at sikke den danske Meieridrifts Bestaaen og fremtidige Udvikling fri for truende Indgreb af Forsalfkningerne eller stussende Efterligninger. — Hermed følger, eller hvis de ikke maatte være fremkomne, naar denne Adresse er færdig til Afsendelse, vil snarest blive eftersendt, Udtalelser om nærværende Sag fra de enkelte i Foreningen af jydsk Landbosforeninger værende Landbosforeningers Formænd."

2.

„Til Folkethings-Udvalget for Kunstsmørloven.

Det er uomtvisteligt, at Danmarks Hovedindtægtskilde — dets Meieribrug — vilde lide et meget stort Tab, hvis det kom dertil, at vore bedste Kunder, Englænderne, opdagede at heller ikke dansk Smør var ægte. Faren for, at Slikt kan indtræffe, er overhængende; derfor tillader undertegnede Bestyrelse for Andelsmeierier og Meierieiere af Fællesmeierier at henvende os med Anmodning om, at Udvalget vil indstille den forelagte Kunstsmørlov, særlig §§ 2, 6 og 7 til Vedtagelse. Vi føle os fuldt overbeviste om, at hvad vi i det Hele gjøre for Landbruget i Danmark ogsaa kommer det hele Samfund tilgode.

Tiltrædes med den Bemærkning: Man tillader sig at henstille, at der drages Omsorg for, at vore Smørmærker kan blive beskyttet paa det engelske Marked for den udenlandske Svindel.

Bestyrelsen for Tobøl Meieri, den 22de November 1886.

Anton Hjort.

Morten Brorson.

Peder Sørensen.

Poul Hansen.

Sens Damkjær."

3.

Fra Bestyrelsen for de samvirkende Landbosforeninger i Sjællands Stift. (Indbragt den 26de November 1886 af Folkethingsmanden for Veile Amts 2den Valgkreds, Berg og paany den 5te Marts 1887 af Folkethingsmanden for Bræstø Amts 6te Valgkreds, Bojsen.)

Andragendet er saalydende:

„Som det vil erindres, blev Spørgsmaalet om Kunstsmørrets Stilling her i Landet først bragt paa Bane ved de samvirkende sjællandske Landbosforeningers Delegeretmøde i 1885. Mødet vedtog en Adresse til Regjering og Rigsdag, og vel til Dels som en Følge deraf fremgik Loven om Kunstsmør af 1ste April 1885, en Lov, som utvivlsomt har gjort sin Nytte, idet den har bidraget til at styrke Udlandets Tillid til det danske Smør, og i hvert Fald til en vis Grad har virket hæmmende paa Forsalfkningerne, skjøndt den, særlig fordi der savnes Bestemmelser med Hensyn til Importen af Kunstsmør og en virksom Kontrol, ikke har kunnet virke i den Udstrækning, som det maatte anses for nødvendigt. Siden den Tid ere Forholdene imidlertid bleve vanskeligere, Fabrikationen af Kunstsmør er i høi Grad udviklet, Banfælgigheden ved at fiske Kunstsmør fra naturligt stiger stadig, og som Følge heraf voger Fristelsen til at bedrage Forbrugerne i samme Forhold, som Vetheden, hvormed Bedragerierne kan udføres, bliver større. Under Landbrugets nuværende trykkede Tilstand er det imidlertid af højeste Vigtighed at bevare vor vigtigste Ud-